

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 64/02-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. K., bytom T., ktorou namietal porušenie svojich základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 12 C 914/90 z 20. októbra 1998 a uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 16 Co 30/99 z 30. mája 2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2002 doručená sťažnosť Ing. A. K., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 12 C 914/90 z 20. októbra 1998 a uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 16 Co 30/99 z 30. mája 2000. Navrhovateľ žiada obe rozhodnutia preskúmať po právnej stránke a ako nezákonné zrušiť v celom rozsahu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ňou namietal nezákonné rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 12 C 914/90 z 20. októbra 1998 a rozhodnutie

Krajského súdu Košice sp. zn. 16 Co 30/99 z 30. mája 2000. Sťažnosť navrhovateľ doručil ústavnému súdu 17. apríla 2002.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, že podstatou tvrdení sťažovateľa o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, od uplynutia ktorých už uplynula lehota ustanovená ako zákonná podmienka pre tento typ konania, bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2002